

[Niels Helveg Petersen]

»politikker«, som hr. Ole Bernt Henriksen luftede, og jeg så da også gerne, om vi ved fælles hjælp måske kunne finde frem til et bedre udtryk. Jeg skal ikke gøre mig til stormester på området, men man kunne jo sige samarbejdsområder.

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for en tale, som jeg fandt var en god gennemgang og beskrivelse af de finansieringsproblemer, som EF står over for. Jeg vil også takke hr. Ivar Nørgaard for en tale, hvori han på socialdemokratiets vegne sluttede op om det danske forslag om konvergensfonden og dette forslags principper, og også for den stærke understregning i hr. Ivar Nørgaards tale af, at principperne bag EFs finansiering og landbrugspolitikken skal opretholdes.

Det er ud fra et dansk synspunkt umådelig vigtigt at fastholde de bærende principper i finansieringsreglerne og i landbrugspolitikken. Jeg finder det også rigtigt at understrege, som det skete i hr. Ivar Nørgaards tale, at balancen mellem institutionerne ikke skal forrykkes. Vi mener i det radikale venstre ikke, at hele budgetstriden skal ende med, at Parlamentet får mere at skulle have sagt i de budgetmæssige anliggender, og jeg noterede mig i øvrigt i forlængelse af Athentopmødet statsministerens meget skarpt kritiske udtalelser om Parlamentets virksomhed på det budgetmæssige område.

Jeg mener også, det er rigtigt, som det skete i hr. Ivar Nørgaards tale, at understrege, at man fra dansk side selvfølgelig må modsætte sig forslag, der på afgørende måde ændrer vores økonomiske stilling inden for EF.

Det særlige problem, der er opstået, er jo det engelske krav om en forbedret budgetmæssig stilling for Storbritannien og den holdning i Storbritannien, at man i konsekvens heraf, indtil man har fået en løsning på det problem, modsætter sig en forøgelse af EFs indtægter, modsætter sig en forøgelse af momsen.

Kernen i striden om EFs finansiering er jo, at Storbritannien for alvor har fået en løkke lagt om halsen på EFs udvikling og alene ved at blokere for en udvidelse af finansieringsgrundlaget kan komme til at lammef EF-samarbejdet i ganske lang tid.

Jeg frygter, at der ikke her er tale om et korttidsfænomen, men at den engelske regering og den engelske premierminister i meget

lang tid har til hensigt virkelig at gennemføre en lammelse af samarbejdet.

Der kan jo her i folketinget, som der har kunnet det også i markedsudvalget, konstateres et flertal for det synspunkt, at EFs momsgrundlag skal forhøjes. Det radikale venstre har en vedtagelse om, at partiet ikke er tilhænger af en forøgelse af momsgrundlaget ud over 1 pct. Efter Athensammenbruddet må jeg erkende, at det er et synspunkt, det kan være vanskeligt at opretholde, hvis ikke man skal komme i den situation, at man går den engelske premierministers ærinde. Man er nødt til at gennemføre besparelser, og der er store besparelsesmuligheder. Der er selvfølgelig også på landbrugsområdet besparelsesmuligheder, men jeg må anse det for at være tvivlsomt, om man ad den vej alene varigt kan løse finansieringsproblemerne, og det gør sig især gældende i mit syn på EFs udvidelse, hvor udvidelsesforhandlingerne med Spanien og Portugal jo nu må gå helt i stå i lyset af finansieringskrisen. Det anser jeg for at være beklageligt. De socialistiske regeringer i Spanien og Portugal ønsker medlemskab, og jeg mener, det er en fordel for de pågældende lande og for udviklingen i Europa i det hele taget, at de to lande kan inddrages i det europæiske økonomiske samarbejde.

Vi ved ikke, hvornår finansieringsproblemerne kan løses. Der kan gå meget lang tid. Situationen vil uden tvivl ændre sig fra måned til måned, og folketinget og markedsudvalget må intenst beskæftige sig med sagen, efterhånden som den udvikler sig. Jeg siger dette for at understrege, at regeringen må søge sine forhandlingsmandater justeret og ajourført i takt med den udvikling, der sker. Vi står kun ved begyndelsen til EFs finanskrise, og jeg forudser, at folketinget og markedsudvalget i meget lang tid bliver nødt til at beskæftige sig med dette centrale spørgsmål om EFs udvikling.

Steen Folke (VS):

Udenrigsministeren sagde i sin tale, at denne debat var uaktuel. Det er egentlig pudsigt, at næsten hver gang EF-modstanderne herinde rejser en EF-debat i salen, er det uaktuelt for ikke at sige ubekvem.

Hvis man prøver at kigge tilbage på, hvad der har været af forespørgselsdebatter her i